

KAP issue no. 44 is dedicated to Saan Sense, a project by Womanifesto in which hammocks play a central role.

In July 2026, sixteen artists, four dogs, and two water buffalo shared space and time for a month at Baan Womanifesto located in rural Isan region, northeastern Thailand. Hammocks hanging outside homes or at the edge of rice farms became the focus of their attention. They began creating situations involving hammocks, exchanging old hammocks for new ones in the villages of Baan Phue and Baan Khi. Along with the exchange – the swap of goods has traditionally been an important way to sustain daily life in villages here – they also invited people for workshops to learn how to knot hammocks from textile-industry remnants. The communities of the two villages are home to the collectives – Womanifesto and Mahasarakham Mid-field Artspace respectively. This is why we have given this KAP the title **'Khi And Phue'**.

We invited all artists involved in Saan Sense project to contribute an artistic commentary, expressing what had been particularly meaningful to them during the time we spent together. The publication also contains two collectively drawn maps initiated by Varsha Nair and Ananya Patel, of the communities and our interactions in the villages. The accompanying QR codes lead to videos documenting the process. The video from Baan Phue was edited by Virginia Hilyard, and the video from Baan Khi by Adisak Phupha. In a film tutorial, Mina Ueareeworakul demonstrates how to knot hammocks – and, in doing so, how to keep creating new connections.

These connections come together in another page, a collection of images relating our collective dwelling – snapshots of the liminal spaces, memories and conversations that unfolded over shared time. For the cover of this publication, we used as a template the wrapper of cigarette papers that Nitaya Ueareeworakul uses to roll her evening cigarettes. This paper, available in local shops, comes in a red packet bearing the image of a rooster. In the past special roosters were trained by Nitaya's father for cockfighting on the farm before it became Baan Womanifesto. Today, connections are being woven here between individuals.

With this publication we want to remember the time we spent together in the summer of 2026, which, in retrospect, shimmers almost like a mirage. The four weeks were so special that we wish there were a recipe for them. Perhaps this KAP can at least offer a glimpse of the ingredients that made those days exceptional.

~ Lena Eriksson, Ananya Patel, Varsha Nair

The pages of KAP 44 zine with maps, artwork, writings and photographs are by Saan Sense participants Adisak Phupha, Ananya Patel, Arunrat Kaenbuppha, Chaninath Dejpolmart, Jamilah Preenun Nana, Lena Eriksson, Mina Ueareeworakul, Nitaya Ueareeworakul, Nunnapat Chittreepol, Panadda Muensa, Panyarat Kiattipho, Phakhaphat Patisampitavong, Rachasarn Wongprom, Surasit Mankhong, Varsha Nair, Virginia Hilyard

KAP #44 - Khi And Phue
Editors: Ananya Patel, Lena Eriksson, Varsha Nair
Designers: Ananya Patel, Lena Eriksson
Cover: photographs by Jamilah Preenun Nana, typeface and design by Ananya Patel
Hammock grid and line drawings (CV and Statement pages): Lena Eriksson
Translation: Jamilah Preenun Nana

This KAP was made possible with the support of the Ernst und Olga Gubler-Hablützel Foundation.

KAP is a photocopied publication that has existed since 2005 and emerged from the milieu of Lodypop, Kasko, and Ammerbachstudio in Basel. KAP understands publishing as a collaborative artistic practice of collecting, reproducing, connecting, and circulating artistic practices.

Published by www.existenzundprodukt.ch

SAAN SENSE

Womanifesto 2026

Saan Sense brought together two artist collectives based in Isan, northeastern Thailand, to work with the farming communities in nearby villages. Baan Womanifesto, based in Kumphawapi, Udonthani province has been strengthening ties with the nearest village Baan Phue. Mahasarakham Mid-field Artspace in Mahasarakham province has developed its ongoing creative connection with Baan Khi over many years.

The title Saan Sense, emerged from word play: in Thai, saan means to weave, to intertwine, while sen is a long line, rope, thread. Sense refers to our senses – to feel and to make meaning.

Artists researched in both villages and noticed daily use of hammocks in almost every household. Hammocks here are an integral part of daily life – newborns are rocked to sleep, for adults – a comfortable chair and an easy place for resting. Opposing forces are at play in the hammock – weight and gravity are affected by tension and friction. A unique frequency is created as the back-and-forth swaying creates a rhythmic motion – pulling the body away from a state of stillness before gently returning it to equilibrium.

We can view the mechanics of the hammock as a reflection of our contemporary world. The current global situation is loaded with tension arising from economic instability, geo-political conflicts, environmental shifts and the uncertainties of daily life. At the same time, the world is driven by the momentum of rapid change that constantly compels people to move, adapt, and seek new footing. Amidst these conflicting forces, we believe that a state of relaxation does not stem from absolute stillness.

Artists:
Adisak Phupha, Ananya Patel, Arunrat Kaenbuppha, Chaninath Dejpolmart, Jamilah Preenun Nana, Lena Eriksson, Mina Ueareeworakul, Nitaya Ueareeworakul, Nunnapat Chittreepol, Panadda Muensa, Panyarat Kiatpho, Phakhaphat Patisampitavong, Rachasarn Wongprom, Surasit Mankhong, Varsha Nair, Virginia Hilyard

Sixteen artists from the collectives, including international artists and art and media students and lecturers, collaborated to offer the people in Baan Phue and Baan Khi new hammocks in exchange for their used ones. New hammocks were sourced from local weavers – small enterprises run by women who use recycled fabrics. Additionally, a series of workshops in each village brought together the artists and village residents to learn hammock weaving.

Saan Sense - a collaborative intertwining of peoples' stories presents new narratives through the weaving and exchange of hammocks. As the communities and artists gather to make and share the hammocks imbued and imprinted with family memories and histories, so the spoken voice of these communities locates the viewer in generational connection to land and cultural practices.

The strands and knots woven into each hammock can be seen as a poetic metaphor for our awareness to maintain balance between the tension that sustains us and the forces that keep us moving. Saan Sense is therefore a state of calling the spirit back to a space of comfort that we have created ourselves amidst the volatile and fragile currents of the world.

Saan Sense

Womanifesto 2026

KAP ฉบับที่ 44 จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ Saan Sense โครงการของวูแมนิเฟสโต ซึ่งมีเปลญวนเป็นองค์ประกอบสำคัญ

ในเดือนกรกฎาคม 2026 ศิลปินสิบหกคน สุนัขสี่ตัว และควายสองตัว ได้มาแบ่งบันพื้นที่และช่วงเวลาร่วมกันเป็นเวลาหนึ่งเดือนที่บ้านวูแมนิเฟสโต ในพื้นที่ชนบทของภาคอีสาน หรือตะวันออกเฉียงเหนือของไทย เปลญวนที่แขวนอยู่ภายนอกบ้านหรือบริเวณชายทุ่งนา กลายเป็นจุดสนใจของพวกเขา พวกเขาเริ่มสร้างกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเปลญวน ทั้งการแลกเปลเก่ากับเปลใหม่ในหมู่บ้านที่บ้านผือ และบ้านขี่ ซึ่งการแลกเปลี่ยนสิ่งของถือเป็นวิถีสำคัญดั้งเดิมในการดำรงชีวิตประจำวันของผู้คนในหมู่บ้านแถบนี้อยู่แล้ว และมีการชวนผู้คนเข้าร่วมเวิร์กช็อปเพื่อเรียนรู้การถักเปลจากเศษวัสดุเหลือใช้จากอุตสาหกรรมสิ่งทอ ชุมชนของทั้งสองหมู่บ้านเป็นที่ตั้งของกลุ่มศิลปิน วูแมนิเฟสโต และหอศิลป์กางธง มหาสารคาม ตามลำดับ ด้วยเหตุนี้ เราจึงตั้งชื่อ KAP ฉบับนี้ว่า ‘Khi And Phue’

เราเชิญศิลปินทุกคนที่เข้าร่วมโครงการ Saan Sense มาร่วมสร้างสรรค์บทบันทึกเชิงศิลปะ เพื่อถ่ายทอดสิ่งที่มีความหมายเป็นพิเศษสำหรับแต่ละคนในช่วงเวลาที่เราได้ใช้ชีวิตร่วมกัน สิ่งพิมพ์ฉบับนี้ยังประกอบด้วยแผนที่ที่วาดร่วมกันสองชิ้น ซึ่งริเริ่มโดยวาร์ช่า นายร์และอนัญญา พาเท็ล ถ่ายทอดจุดที่ตั้งในชุมชนที่เรามีปฏิสัมพันธ์ในหมู่บ้าน QR code ที่อยู่ในสิ่งพิมพ์จะนำไปสู่วิดีโอที่บันทึกกระบวนการทำงาน วิดีโอจากบ้านผือ ตัดต่อโดยเวอร์จิเนีย ฮิลยาร์ด ส่วนวิดีโอจากบ้านขี่ ตัดต่อโดยอดิศักดิ์ ภูผา ในวิดีโอสาธิต มีนา เอื้ออารีวรกุล แนะนำวิธีถักเปลญวน ซึ่งก็สะท้อนถึงวิธีการสร้างสายสัมพันธ์ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่องของพวกเรา สายสัมพันธ์เหล่านี้ถูกร้อยเรียงอยู่ในหน้าหนึ่งของสิ่งพิมพ์ ที่รวบรวมภาพต่าง ๆ ที่บอกเล่าถึงการอยู่ร่วมกันของเราไว้ เป็นภาพสแนปช็อตของพื้นที่ระหว่างกลาง ความทรงจำ และบทสนทนาที่ค่อย ๆ ปรากฏออกมาในช่วงเวลาที่เราได้ใช้ร่วมกัน

สำหรับแบบปกสิ่งพิมพ์ฉบับนี้ มีต้นแบบมาจากกระดาษห่อบุหรี่ที่นิตยา เอื้ออารีวรกุล มักใช้มวนสุมในยามค่ำคืน กระดาษชนิดนี้มีขายตามร้านค้าในท้องถิ่น บรรจุอยู่ในซองสีแดงที่มีรูปไก่ตัวผู้ ในอดีตพ่อของนิตยาเคยฝึกไก่ตัวผู้ที่คัดไว้พิเศษสำหรับการชนไก่ที่ฟาร์มแห่งนี้ ก่อนที่จะกลายเป็นบ้านวูแมนิเฟสโต ทุกวันนี้ สายสัมพันธ์ระหว่างผู้คนก็ยังคงถูกถักทอขึ้นที่นี่

ด้วยสิ่งพิมพ์ฉบับนี้ พวกเราอยากจะเก็บบันทึกความทรงจำถึงช่วงเวลาที่ได้ใช้ร่วมกันในช่วงฤดูร้อนปี 2026 ซึ่งเมื่อมองย้อนกลับไปแล้ว มันส่องประกายระยิบระยับราวกับภาพลวงตา ช่วงเวลาสี่สัปดาห์นั้นช่างแสนพิเศษจนพวกเรานึกอยากให้มีสูตรสำเร็จสำหรับมัน บางที KAP ฉบับนี้อาจช่วยให้ได้เห็นส่วนผสมต่าง ๆ ที่ทำให้วันเวลาเหล่านั้นกลายเป็นช่วงเวลาที่แสนพิเศษขึ้นมาได้บ้าง

~ เลน่า อิริคสัน, อนัญญา พาเท็ล, วาร์ช่า นายร์

KAP ฉบับนี้เกิดขึ้นได้ด้วยการสนับสนุนจาก Ernst und Olga Gubler-Hablützel Foundation

KAP คือสิ่งพิมพ์ประเภทสำเนาเอกสาร ที่มีมาตั้งแต่ปี 2005 โดยถือกำเนิดขึ้นท่ามกลางแวดวงศิลปะของ Lodypop, Kasko และ Ammerbachstudio ในเมืองบาเซิล ทั้งนี้ KAP นิยามการทำสิ่งพิมพ์ว่าเป็นกระบวนการทางศิลปะที่ต้องอาศัยความร่วมมือกัน ทั้งในด้านการสะสม การทำข่า การเชื่อมโยง และการเผยแพร่แนวปฏิบัติทางศิลปะให้หมุนเวียนต่อไป

KAP 44 – Khi And Phue
เครดิต
บรรณาธิการ: อนัญญา พาเท็ล, เลน่า อิริคสัน, วาร์ช่า นายร์
ออกแบบ: อนัญญา พาเท็ล, เลน่า อิริคสัน
ปก: ภาพถ่ายโดยจามีล่าห์ ปรีณัน นานา, แบบตัวอักษรและการออกแบบโดยอนัญญา พาเท็ล
ภาพวาดโครงข่ายเปลญวนและลายเส้น (หน้าประวัติศิลปินและถ้อยแถลง): เลน่า อิริคสัน
แปล: จามีล่าห์ ปรีณัน นานา

หน้าต่าง ๆ ของ zine KAP 44 ซึ่งประกอบด้วยแผนที่ ผลงานศิลปะ งานเขียน และภาพถ่าย เป็นผลงานของผู้เข้าร่วมโครงการ Saan Sense ได้แก่ อดิศักดิ์ ภูผา, อนัญญา พาเท็ล, อรุณรัตน์ แก่นบุปผา, ชนินาถ เดชพลมาตย์, จามีล่าห์ ปรีณัน นานา, เลน่า อิริคสัน, มีนา เอื้ออารีวรกุล, นิตยา เอื้ออารีวรกุล, นันท์นภัส จิตตรีพล, ปนัดดา หมื่นสา, ปัญญารัตน์ เกียรติโพธิ์, ภัคพล ปฏิสัมพิทาวงศ์, ราชสาสน์ วงศ์พรหม, สุรสิทธิ์ มั่นคง, วาร์ช่า นายร์, เวอร์จิเนีย ฮิลยาร์ด

จัดพิมพ์โดย www.existenzundprodukt.ch

Saan Sense เป็นโครงการที่ได้นำกลุ่มศิลปินสองกลุ่มที่ทำงานอยู่ในภาคอีสานของไทย มาทำงานร่วมกันกับชุมชนเกษตรกรรมในหมู่บ้านใกล้เคียง โดยกลุ่มบ้านวูแมนิเฟสโต ซึ่งตั้งอยู่ในอำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ได้สานสัมพันธ์แนบแน่นกับชุมชนบ้านผือที่อยู่ในละแวกมาอย่างต่อเนื่อง ขณะที่หอศิลป์กลางธง มหาสารคาม ในจังหวัดมหาสารคาม ก็ได้พัฒนาความสัมพันธ์และการทำงานสร้างสรรค์ร่วมกับชุมชนบ้านขี่มาเป็นเวลาหลายปี

ชื่อโครงการ Saan Sense เกิดขึ้นจากการเล่นคำ คำว่า “สาน” (Saan) ในภาษาไทย หมายถึง การถักทอ การเชื่อมโยง หรือการนำสิ่งต่าง ๆ มาสอดประสานเข้าด้วยกัน ขณะที่ “เส้น” หมายถึงสิ่งที่ทอดยาว เช่น เส้น เชือก หรือด้าย ส่วนคำว่า “Sense” ในภาษาอังกฤษหมายถึง ประสาทสัมผัส การรับรู้ ความรู้สึก และการหาความหมายจากสิ่งต่าง ๆ

จากการลงพื้นที่ศึกษาทั้งสองหมู่บ้าน ศิลปินสังเกตเห็นการใช้เปลในชีวิตประจำวันของแทบทุกครัวเรือน เปลเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตอย่างแยกไม่ออก ตั้งแต่การไกวเปลกล่อมเด็กแรกเกิดไปจนถึงการเป็นที่นั่งแสนสบายและพื้นที่พักผ่อนของผู้ใหญ่ ภายในเปลมีแรงที่ตรงข้ามกันทำงานอยู่ น้ำหนักและแรงโน้มถ่วงถูกประคองไว้ด้วยแรงดึงและแรงเสียดทาน ขณะที่การแกว่งไปมาสร้างจังหวะและความถี่เฉพาะตัว ร่างกายถูกพาออกจากภาวะหยุดนิ่ง ก่อนจะค่อย ๆ กลับคืนสู่จุดสมดุลอย่างอ่อนโยน

เราสามารถมองกลไกของเปลเป็นภาพสะท้อนของโลกที่เราอาศัยอยู่ในปัจจุบัน สถานการณ์โลกเต็มไปด้วยแรงดึงเครียดจากความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจ ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ การเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม ตลอดจนความไม่แน่นอนในชีวิตประจำวัน ในขณะเดียวกันโลกก็ถูกขับเคลื่อนด้วยแรงส่งของการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็ว ซึ่งผลักให้ผู้คนต้องเคลื่อนไหว ปรับตัว และแสวงหาจุดยืนใหม่อยู่เสมอ ท่ามกลางกระแสความขัดแย้งเหล่านี้ เราเชื่อว่าภาวะแห่งการผ่อนคลายนั้น ไม่ได้เกิดจากการหยุดนิ่งโดยสมบูรณ์

ศิลปินสิบหกคนจากทั้งสองกลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยศิลปินนานาชาติ นักศึกษาและอาจารย์ด้านสื่อและศิลปะ มาร่วมงานกันเพื่อนำเปลใหม่ไปมอบให้ชาวบ้านในหมู่บ้านผือและบ้านขี่ เพื่อแลกกับเปลเก่าที่ผ่านการใช้งานมาแล้วของพวกเขา เปลใหม่เหล่านี้จัดหามาจากช่างทอในท้องถิ่น ซึ่งเป็นกิจการขนาดเล็กที่ดำเนินงานโดยกลุ่มผู้หญิงที่ใช้ผ้ารีไซเคิลเป็นวัสดุ นอกจากนี้ ยังมีการจัดเวิร์กช็อปในหมู่บ้านทั้งสอง เพื่อเปิดพื้นที่ให้ศิลปินและคนในชุมชนได้มาพบปะและเรียนรู้การสานเปลร่วมกัน

Saan Sense เสนอการสอดประสานเรื่องราวของผู้คนเข้าด้วยกันผ่านกระบวนการการร่วมมือเพื่อก่อให้เกิดเรื่องเล่าใหม่ผ่านการสานและแลกเปลี่ยนเปล เมื่อคนในชุมชนและศิลปินมารวมตัวกันเพื่อสานและแลกเปลี่ยนเปล ที่แต่ละผืนล้วนแล้วแต่ซึมซับและบันทึกร่องรอยความทรงจำและประวัติของครอบครัวเอาไว้ เสียงบอกเล่าของชุมชนจึงจัดวางให้ผู้ชมได้เชื่อมสายสัมพันธ์ระหว่างคนต่างรุ่น กับผืนดินและวิถีวัฒนธรรม

เส้นสายและปมที่ถักสานอยู่ในเปลแต่ละผืน อาจมองได้ว่าเป็นอุปลักษณ์เชิงกวีของการตระหนักรู้ถึงการรักษาสมดุลระหว่าง แรงดึงที่คอยประคองเราไว้กับพลังที่ขับเคลื่อนเราไปข้างหน้า ดังนั้น Saan Sense จึงเป็นเสมือนการเรียกขวัญให้กลับคืนสู่พื้นที่แห่งการปลอบประโลมและการพักพิงที่เราสร้างขึ้นด้วยตัวเอง ท่ามกลางกระแสของโลกที่ผันผวนและเปราะบาง

ศิลปิน:
อดิศักดิ์ ภูผา, อนัญญา พาเท็ล, อรุณรัตน์ แก่นบุปผา, ชนินาถ เดชพลมาตย์, จามีล่าห์ ปรีณัน นานา, เลน่า อิริคสั์, มีนา เอื้ออารีวรกุล, นิตยา เอื้ออารีวรกุล, นันท์นภัส จิตตรีผล, ปนัดดา หมื่นสา, ปัญญารัตน์ เกียรติโพธิ์, ภัคพล ปฏิสัมพิทาวงศ์, ราชสาสน์ วงศ์พรหม, สุรสิทธิ์ มั่นคง, วาร์ช่า นายร์, เวอร์จิเนีย ฮิลยาร์ด

ปนัดดา หมื่นสา อดีตนักข่าวท้องถิ่น เคยเป็นเจ้าของ มินิ โฮสเทล บ้านไม้หลังเล็ก เคยเปิดมินิโฮมบาร์ หลงรักในการอ่าน หลงไหลในการดื่ม ชอบทำอาหารให้ผู้คน รักต้นก้ามปูและแมวทุกตัว เข้าร่วม สานเส้น ในฐานะดูแลศิลปิน ด้านอาหารและอื่นๆ การที่ผู้คนที่หลากหลายวัฒนธรรมได้มาร่วมใช้ชีวิตร่วมสร้างงานด้วยกันนับเป็นความงดงาม สนุก เบ่งบาน "ความฝันทำให้คนอยากมีชีวิต อาหารทำให้ผู้คนนั่งมีชีวิต เมื่อทุกคนอิ่ม จึงได้สร้างงาน" ด้วยความยินดีที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของสานเส้นโปรเจค

Ami

Mina

Panadda Muensa
(Ami). I am a former local journalist and the former owner of a small wooden hostel. I once ran a mini home bar. I love reading, enjoy drinking, love cooking for others, and have a deep affection for rain trees and cats. I joined saansen as part of the team caring for artists, focusing on food and other forms of support. Bringing people from different cultural backgrounds together to share life and create work is something I find beautiful, joyful, and meaningful. “Dreams make people want to live. Food gives people life. When everyone is fed, we can create.” I am happy to be part of saansen.

ท้าพเจ้าชื่อมีนา เอื้ออารีวรกุล อายุ 23 ปี จากประเทศไทย มีพื้นฐานด้านศิลปะ และชอบสังเกตช่วงเวลาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และมักได้รับแรงบันดาลใจจากผู้คน สถานที่ และประสบการณ์ต่าง ๆ

My name is Mina Ueareeworakul, 23 years old from Thailand and I have a background in visual arts. I enjoy observing everyday moments, often finding inspiration in people, places, and experiences.

Surasit Mankhong (Sompak) was born April 28, 1989, Udonthani, Thailand. He graduated with a Bachelor's degree from the Faculty of Fine Arts, Mahasarakham University, and a Master's degree from the Faculty of Painting, Sculpture and Printmaking, Silpakorn University, and currently lives in Udonthani.

สุรสิทธิ์ มั่นคง – ศิลปินอิสระ, เกิด 28 เมษายน 2532 ต.บ้านตาด อ.บ้านดุง จ.อุดรธานี จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจาก คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และระดับปริญญาโทจาก คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปัจจุบันอาศัยอยู่ที่ อุดรธานี

Sompak

Panyarat Kiatpho (Palm) was born in 2003 in Nonthaburi Province, Thailand. She currently lives and works in Maha Sarakham as a life insurance agent for FWD, an art tutor, and a member of Mahasarakham Mid-Field Artpsace (M MFA). She is an artist under the Block Round group, working as a co-exhibitor and artist assistant, and continuously showcases her artwork in various art exhibitions.

ปัญญารัตน์ เกียรติโพธิ์ เกิดในปีพ.ศ.2546 ที่จังหวัดนนทบุรี ประเทศไทย ปัจจุบันอาศัยและทำงานอยู่ที่มหาสารคามเป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัท FWD คุณครูสอนพิเศษศิลปะ และสมาชิก หอสิน กางธงมหาสารคาม ศิลปินในนามกลุ่ม Block Round ในฐานะผู้ร่วมจัดแสดงนิทรรศการและผู้ช่วยศิลปิน รวมถึงการแสดงผลงานศิลปะในนิทรรศการศิลปะต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

ราชสาส์น วงศ์พรหม เกิดในปีพ.ศ. 2545 ที่จังหวัดชัยภูมิ ประเทศไทย ปัจจุบันอาศัยและทำงานอยู่ที่มหาสารคาม เป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัท FWD ครูสอนพิเศษศิลปะ และสมาชิก หอสิน กางธงมหาสารคาม ศิลปินในนามกลุ่ม Block Round ในฐานะผู้ร่วมจัดแสดงนิทรรศการและผู้ช่วยศิลปิน รวมถึงการแสดงผลงานศิลปะในนิทรรศการศิลปะต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

Ratchasan Wongprom (Ply) was born in 2002 in Chaiyaphum Province, Thailand. He currently lives and works in Mahasarakham as a life insurance agent for FWD, an art tutor, and a member of Mahasarakham Mid-field Artspace (MMFA). He is an artist under the Block Round group, working as a co-exhibitor and artist assistant, and continuously showcases his artwork in various art exhibitions.

Ply

Palm

Fern

Merlin

Chaninath Dejpolmart (Fern), b.2001, is a communication design graduate who is currently developing her songwriting and mixed-media images. She is also preparing to pursue a Master's degree in curatorial practice, with a long-term dream of building a library and art space of her own.

Phakhaphat Patisampitavong (Merlin), born 2005, lives in Mahasarakham, Thailand. He is currently pursuing a bachelor's degree at the Faculty of Fine and Applied Arts, Mahasarakham University.

เฟิร์น — ชนินาถ เดชพลมาลย์ (เกิดปีพ.ศ. 2544) เป็นบัณฑิตจบใหม่ด้านการออกแบบนิเทศศิลป์ (Communication Design) ซึ่งคอนนี่เธอกำลังพัฒนามีมือในด้านการแต่งเพลงและการสร้างภาพเคลื่อนไหวแบบสื่อผสม (Mixed-media) นอกจากนี้ เธอยังเตรียมตัวที่จะเรียนต่อในระดับปริญญาโทด้านการปฏิบัติงานภัณฑารักษ์ (Curatorial Practice) โดยมีความฝันในระยะยาวคือการสร้างห้องสมุดและพื้นที่ศิลปะเป็นของตัวเอง

เมอร์ลิน — ภัคพล ปฏิสัมพิทาวงศ์ (เกิดปีพ.ศ. 2548) อาศัยอยู่ที่จังหวัดมหาสารคาม ประเทศไทย ปัจจุบันกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีที่คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

นันท์ภัส จิตตรีพล (เกรซ)
นักออกแบบรุ่นใหม่วัย 22 ปี เพิ่งสำเร็จการศึกษาจากภาควิชาการออกแบบอุตสาหกรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกิดและเติบโตในจังหวัดนนทบุรี เธอผ่านการฝึกงานที่ บ้านวุแมนิเฟสโต เป็นเวลาสองเดือนในปีพ.ศ. 2568 เธอมีความสนใจอย่างลึกซึ้งในงานสร้างสรรค์ร่วมกับชุมชน งานหัตถกรรม และการเผ้าสังเกตวิถีชีวิตประจำวันของผู้คน เนื่องจากมีภาวะสายตาสั้น เธอจึงเรียนรู้ที่จะมองโลกในมิติผ่านหัวใจ

Grace

Nunnapat Chittreepol (Grace) is a 22-year-old recent graduate in Industrial Design from Chulalongkorn University, born and raised in Nonthaburi. She interned at Baan Womanifesto for two months in 2025. Passionate about community-based work, craft, and observing everyday life. Being short-sighted, she has learned to see the world through the heart.

Virginia Hilyard is a visual and media artist whose practice is grounded in an experimental aesthetic and an interest in the convergence of technology and the hand-made mark. Virginia has been part of Womanifesto since 1999 including Womanifesto II, Bangkok; Procreation/Postcreation, 2003; Flowing Connections 2023 and WeMend 2025. She brings her skills in audio and video production to Womanifesto projects, most recently directing video and sound works for two community-based projects – Sonic Clay and Saan Sense, both 2026. Virginia lectures in analogue and digital screen arts at Sydney College of the Arts, the University of Sydney.

เวอร์จิเนีย ฮิลยาร์ด เป็นศิลปินทัศนศิลป์และสื่อ ผู้สร้างสรรค์ผลงานผ่านสุนทรียศาสตร์เชิงทดลอง โดยให้ความสนใจและยึดหลักการสอดประสานระหว่างการใช้เทคโนโลยีเข้ากับร่องรอยจากการสร้างสรรค์ด้วยมือ เวอร์จิเนียมีส่วนร่วมกับวุแมนิเฟสโตมาตั้งแต่ พ.ศ. 2542 ในโครงการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง อาทิ Womanifesto II ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงเทพ, Procreation/Postcreation ในปี พ.ศ. 2546, Flowing Connections ในปี พ.ศ. 2566 และ WeMend ในปี พ.ศ. 2568 เธอได้นำความเชี่ยวชาญด้านการผลิตผลงานเสียงและวิดีโอมาร่วมพัฒนาโครงการของ วุแมนิเฟสโตในหลากหลายโอกาส โดยล่าสุดรับหน้าที่กำกับผลงานวิดีโอและเสียงสำหรับโครงการที่ดำเนินงานร่วมกับชุมชนสองโครงการ ได้แก่ Sonic Clay และ Saan Sense ซึ่งจัดขึ้นในปี พ.ศ. 2569 ปัจจุบัน เวอร์จิเนียดำรงตำแหน่งอาจารย์ด้านศิลปะสื่อบนจอระบบแอนะล็อกและดิจิทัล ณ Sydney College of the Arts, University of Sydney

Virginia

วาร์ชา นายร์ (Varsha Nair) เป็นหนึ่งในผู้ร่วมจัดงานหลักของวุแมนิเฟสโตมาตั้งแต่ก่อตั้งขึ้นในปีพ.ศ. 2540 มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาแนวคิดโครงการต่าง ๆ ที่ขยายออกไปไกลกว่ารูปแบบการจัดนิทรรศการแบบดั้งเดิม ผ่านการสร้างพื้นที่สำหรับทำเวิร์กชีอปและสร้างความร่วมมือระหว่างผู้คนต่างรุ่น จากหลากหลายสาขา วาร์ชามีผลงานจัดแสดงในระดับนานาชาติและปัจจุบันเป็นอาจารย์รับเชิญในหลักสูตร Master of Arts ที่ HSLU, Lucerne University of Applied Sciences and Arts

Varsha

One of the key co-organizers of Womanifesto since its inception in 1997, Varsha Nair has been instrumental in conceptualizing projects that stretch beyond the traditional model of exhibition-making, to produce inter-generational and cross-disciplinary workshops and collaborations. Varsha has exhibited internationally, and currently is guest Lecturer with the Masters of Arts Program at HSLU, Lucerne University of Applied Sciences and Arts.

อรุณรัตน์ แก่นบุบผา เกิดในปีพ.ศ.2545 ที่จังหวัดชัยภูมิ ประเทศไทย ปัจจุบันอาศัยและทำงานอยู่ที่มหาสารคาม เป็นพนักงานร้านเบเกอรี่ และสมาชิก หอสิน กางธงมหาสารคาม ศิลปินในนามกลุ่ม Block Round ในฐานะผู้ร่วมจัดแสดงนิทรรศการและผู้ช่วยศิลปิน รวมถึงการแสดงผลงานศิลปะในนิทรรศการศิลปะต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

Pang

Arunrat Kaenbuppha (Pang) was born in 2002 in Chaiyaphum, Thailand. She currently lives and works in Mahasarakham as a bakery employee and is a member of Mahasarakham Mid-Field Artspace (MMFA). As an artist under the Block Round group, she works as a co-exhibitor and artist assistant, and she consistently showcases her artwork in various exhibitions.

นิตยา เอื้ออารีวรกุล เกิด พ.ศ. 2509 จังหวัดอุดรธานี ประเทศไทย จบการศึกษาจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลงานของเธอมีรากฐานมาจากแนวคิดของการอยู่ร่วมกัน, ความทรงจำ และความเปราะบางของมนุษย์ ตั้งแต่พ.ศ. 2540 เธอเป็นผู้ร่วมก่อตั้งและผู้ร่วมจัดงานวุแมนิเฟสโต ซึ่งเป็นโครงการริเริ่มด้านศิลปะที่นำโดยผู้หญิง ปีพ.ศ. 2566 ได้ร่วมก่อตั้งบ้านวุแมนิเฟสโต้ ที่อำเภอกุมภวาปี อุดรฯ ซึ่งเป็นพื้นที่สำหรับโครงการศิลปะ เวิร์คช็อป ศิลปินในพำนัก และโฮมสเตย์

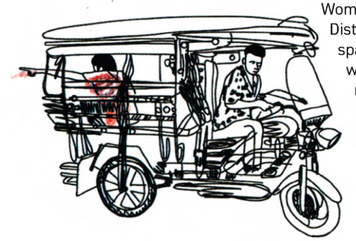
Kai

Adisak Phupa, born 1978 in Yasothon, Thailand, is focused on community engagement exploring traditional beliefs of ISAN people and bringing them into his contemporary art practice. He founded Mahasarakham Mid-field Artspace and along with other artists joining and forming the collective, they continue to realise community based projects. Adisak lives in Mahasarakham and teaches at the Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University.

อดิศักดิ์ ภูผา เกิดปีพ.ศ. 2521 ที่จังหวัดยโสธร ประเทศไทย มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมกับชุมชน โดยสำรวจความเชื่อดั้งเดิมของชาวอีสานและนำมาผสมผสานในงานศิลปะร่วมสมัยของเขา เขาเป็นผู้ก่อตั้ง Mahasarakham Mid-field Artspace (หอสิน กางธงมหาสารคาม) และร่วมกับศิลปินคนอื่นๆ ก่อตั้งกลุ่มเพื่อดำเนินโครงการต่าง ๆ ที่เน้นการมีส่วนร่วมกับชุมชน ปัจจุบันอดิศักดิ์อาศัยอยู่ที่มหาสารคามและเป็นอาจารย์ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Tuk

Nitaya Ue-areeworakul (Tuk) was born in 1966 in Udonthani Province, Thailand. She graduated from Faculty of Fine Arts, Chulalongkorn University. Her work is rooted in concepts of coexistence, memory, and human vulnerability. Since 1997, she has been a co-founder and co-organizer of Womanifesto. In 2023, she co-founded Baan Womanifesto in Kumphawapi District, Udonthani, a space for art projects, workshops, and artist residencies/homestay.

Ananya enjoys exploring the pluralistic perspectives that shape interdisciplinary storytelling. She has worked as an illustrator, researcher, writer, curator, programme facilitator, and briefly as an archivist reframing colonial narratives between the UK and India, where she is based. She is pursuing her MSc in Narrative Futures: Art, Data and Society from the Edinburgh Futures Institute. She also runs an independent creative practice and has participated in Womanifesto since 2020.

Ananya

Lena

อนัญญา เป็นศิลปินและนักออกแบบที่สนใจสำรวจมุมมองอันหลากหลาย ซึ่งหล่อหลอมการเล่าเรื่องในรูปแบบสหวิทยาการ การทำงานดังกล่าว ทำให้เธอมีประสบการณ์ในหลายบทบาท ทั้งนักวาดภาพประกอบ นักวิจัย นักเขียน ภัณฑารักษ์ กระบวนกรโครงการ และในช่วงเวลาหนึ่ง ยังได้ทำงานในฐานะนักจดหมายเหตุ โดยทำงานกับการทบทวนและจัดวางเรื่องเล่าเกี่ยวกับอาณานิคมระหว่างสหราชอาณาจักรและอินเดีย ซึ่งเป็นพื้นที่ที่เธอทำงานอยู่ ปัจจุบันเธอกำลังศึกษาต่อในระดับ MSc สาขา Narrative Futures: Art, Data and Society ที่ Edinburgh Futures Institute นอกจากนี้ เธอยังดำเนินงานสร้างสรรค์อิสระของตนเอง และเข้าร่วมกับวุแมนิเฟสโตมาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2563

Lena Eriksson communicates through drawing, video, and performance. She has always been interested in collaborating with colleagues, friends, neighbours, and others through encounters and shared experiences. In her work as a lecturer in the Master of Fine Arts program in Lucerne, where she has been teaching since 2015, she plays with roles and explores the various boundaries between self-organization, institution, artist, friend, and employee. She met Varsha Nair in 2008 on Boon Bandarn Farm at Womanifesto Residency Open Day, and they have been collaborating since then.

เลน่า เอริคสัน สื่อสารเรื่องราวต่าง ๆ ผ่านภาพวาด วิดีโอ และศิลปะการแสดง เธอมักสนใจการทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงาน กับเพื่อน ๆ เพื่อนบ้าน และคนอื่น ๆ ผ่านการพบปะและแบ่งปันประสบการณ์ร่วมกัน ในบทบาทหน้าที่การเป็นอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรปริญญาโทด้านวิจิตรศิลป์ (Master of Fine Arts) ที่เมืองลูเซิร์น (Lucerne) ซึ่งเธอสอนมาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2558 เธอสนุกกับการลองสวมบทบาทต่าง ๆ และได้สำรวจเส้นแบ่งที่หลากหลาย ระหว่างการบริหารจัดการด้วยตัวเอง ผ่านสถาบัน กับศิลปิน เพื่อนฝูง และกับพนักงาน เธอได้พบกับ วาร์ชา นายร์ ครั้งแรกในปี 2551 ที่ฟาร์มบุญบันดาล ในวันเปิดบ้านโครงการศิลปินพำนักของกลุ่ม Womanifesto (Womanifesto Residency Open Day) ซึ่งทั้งสองคนก็ได้ทำงานร่วมกันมานับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

จามีล่าห์ ปรีณัน นานา เริ่มเข้าร่วมกับวุแมนิเฟสโตในปี พ.ศ. 2544 ในฐานะผู้จัดการด้านวัฒนธรรมของโครงการ Womanifesto Workshop 2001 ซึ่งจัดขึ้นที่ไร่บุญบันดาล, ศรีสะเกษ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย ด้วยความสนใจในกระบวนการสร้างสรรค์และการทำงานศิลปะ เธอทำงานร่วมกับวุแมนิเฟสโตอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่นั้น ทั้งในฐานะทีมจัดงานและศิลปิน ความสนใจหลักของเธออยู่ที่การสร้างสรรค์งานศิลปะเชิงแนวคิด ผ่านสื่อที่หลากหลาย จามีล่าห์ศึกษาต่อในระดับ DESS ด้านการจัดการศิลปะและวัฒนธรรม ที่ L'Institut Supérieur de Managements Culturels กรุงปารีส ปัจจุบันพำนักและทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร และรับผิดชอบดูแล Womanifesto Archive ที่กรุงเทพฯ

Toom

Jamilah Preenan Nana (Toom) first joined Womanifesto in 2001 as a cultural manager for Womanifesto Workshop 2001, which took place at Boon Bandarn Farm in Sisaket province, Northeast Thailand. With a strong interest in art-making, she has continued working with the collective ever since, both as a member of the organizing team and as an artist. Her main interest lies in conceptual art, explored through various media. Jamilah studied DESS en Managements Culturels at L'Institut Supérieur de Managements Culturels, Paris. She lives and works in Bangkok and is currently in charge of the Womanifesto Archive, based there.

Thank you for the opportunities you have given me, as well as the knowledge, experience, and everything I have learned during our time working together. Everything I have gained here remains deeply meaningful and will always be a part of my fondest memories. I will always miss everyone. Thank you for the wonderful times we have shared.

Pang

Saan Sense beautifully portrays Womanifesto's ethos of valuing connections, mutual respect and intergenerational learning. Each string and thread woven, each knot tied into the hammocks reminds me of the connections woven together through our artistic practices for almost three decades. And, this interconnectedness extends to our collaboration with Mahasarakham Mid-field Artspace, another artist collective in Isan. Side by side, we learn from each other along with people in our local communities. All of this forms a thread of connection binding our creativity, friendships, and care for each other together - such warmth to my heart.

Toom

I feel incredibly good to have participated in this project. It is probably not often that I will get an opportunity to work like this with such a diverse group of artists, where everyone learns from one another.

Merlin

ภัคพล ปฏิสัมพิทาวงศ์ (เมอร์ลิน)
ข้าพเจ้ารู้สึกดีเป็นอย่างมากที่ได้มีส่วนร่วมในโปรเจกต์นี้ คงไม่ใช่เรื่องง่ายนักที่ข้าพเจ้าจะมีโอกาสได้ทำงานในลักษณะนี้ร่วมกับกลุ่มศิลปินที่มีความหลากหลาย ซึ่งทุกคนต่างได้เรียนรู้จากกันและกัน

There used to be a sugar factory here, established in 1957 by my grandfather who emigrated from China to Thailand and settled in Kumphawapi District. My grandfather passed away in 1969, when I was only 3 years old. I was very young at that time. After my grandfather's death, my father's brother also passed away later on, and the factory had to close down. The place that used to be the cafe, including the Sala and the rooms where you stayed, is something I still remember from my childhood. This area was a large wooden house that served as a workplace and staff quarters; it was very beautiful. But after everything came under my father's care, a big change occurred. He demolished the old factory part and turned it into a pig farm, and the large wooden house was demolished and moved to become a small fighting cock farm. During your early visit here, the Sala was used for two purposes. One part was where my father used to sit, work, and relax all day. The other part was a storage room separated by a bamboo frame. As the hosts, the Saan Sense gathering of 16 artists and volunteers of diverse ages, cultures, backgrounds, and perspectives for 20 days at Baan Wo and in the community was a process of exchange and learning, sharing the concept of the art of compassion and contributing to society.

Tuk

นิตยา เอื้ออารีวรกุล (ตุ๊ก) - เกี่ยวกับฝืนดินนี้
เมื่อก่อนที่ตรงนี้เคยเป็นโรงงานน้ำตาลมาก่อน สร้างขึ้นในปีพ.ศ. 2500 โดยคุณปู่ของข้าพเจ้าที่อพยพมาจากจีนมาอยู่ที่ประเทศไทย และตั้งรกรากอยู่ที่อำเภอกุมภวาปี คุณปู่เสียชีวิตในปี 2512 ตอนนั้นข้าพเจ้าอายุได้แค่ 3 ขวบเอง ถือว่ายังเด็กมาก ๆ หลังจากที่คุณปู่เสีย คุณลุงก็มาเสียชีวิตตามไปอีกคน ทำให้โรงงานต้องปิดตัวลง สถานที่ที่เคยเป็นคาเฟ่ รวมถึงศาลาและห้องที่พวกคุณเคยมาพัก เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้ายังจำได้ดีตั้งแต่สมัยเด็ก ๆ บริเวณนี้เคยเป็นบ้านไม้หลังใหญ่ที่ใช้เป็นทั้งที่ทำงานและที่พักคนงาน มันสวยมาก ๆ แต่พอทุกอย่างเปลี่ยนมาอยู่ในการดูแลของพ่อ ก็เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ขึ้น คุณพ่อรื้อถอนส่วนที่เป็นโรงงานเก่าออกแล้วเปลี่ยนให้เป็นฟาร์มหมู ส่วนบ้านไม้หลังใหญ่ก็ถูกรื้อและย้ายไปทำเป็นฟาร์มไก่ชนเล็ก ๆ แทน ตอนที่พวกคุณมาเที่ยวที่นี่ในช่วงแรก ๆ ศาลาถูกใช้งานสองอย่าง ส่วนหนึ่งคือที่ที่พอชอบมานั่งทำงานและพักผ่อนตลอดทั้งวัน ส่วนอีกส่วนหนึ่งเป็นห้องเก็บของที่กันด้วยโครงไม้ไผ่ ในฐานะเจ้าของพื้นที่ การมาอยู่ร่วมกันทั้งศิลปินและอาสาสมัคร 16 คน ต่างวัย ต่างวัฒนธรรม ต่างพื้นเพและความคิด ในระยะเวลา 20 วัน ที่บ้านวุฯ และลงพื้นที่ชุมชน เป็นกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งต่อแนวคิดของศิลปะแห่งความโอบอ้อมอารีและการได้ทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม

A family of tokay is living above the back patio, keeping us company when we gather to eat. Mosquitoes and ants have charted a map in red across my skin. I'm picking womanisers off my clothes. Sticky bugs, sticky plants, sticky words, sticky lovely people. An unmarried woman is a storm in a rice field. What do you take home and what do you leave behind? A feeling, a skill, a memory, a promise, a smile, a facility, a system, a tool, a plan, an idea, a drawing, a present, a recipe, a friendship – etched into skin forever...

Anamya

BAAN WO ABUZZ surrounding paddy fields awash with rain - spaces places creatures + big trees + ponds + salas + music + washing drying flying hammocks – 4 dogs by our side + 2 buffaloes + their neighbourhood friends - in the kitchen + the market + at the table 'Sticking together like sticky rice' (thanks Lena and Midfield gang!) – outdoors + indoors - a room shape shifted each day – a studio for drawing + book-keeping + sewing + sleeping - to a coffee lounge + map room + cinema + day spa + a dispensary – to video editing + tattooing + fortune telling – next to Mina's "please do not enter without permission" room (!) – all together knotted woven contained in the hammocks

Varsha

วาร์ษา นายร์ บ้านวุฯ แสนคึกคัก
ท่ามกลาง ๆ ที่ฝนโปรยลงมาเบา ๆ ตลอดทั้งวัน ๆ ที่ผ่านไป ด้วยสายฝน - ทุ่งนา สถานที่ สิ่งมีชีวิต + ต้นไม้ใหญ่ + บ่อน้ำ + ศาลา + เสียงดนตรี + ชักดาก เปลญ์ไก่ – สุนัข 4 ตัวที่ป้วนเปี้ยนอยู่รอบ ๆ เรา + ควาย 2 ตัว + เพื่อน ๆ ของพวกมันจากในละแวก – ในห้องครัว + ตลาด + ที่โต๊ะอาหาร 'เกาะติดกันหนึบเหมือนข้าวเหนียว' (ต้องขอบคุณเลน่าและแก๊งติดฟิลด์นะ!) – กลางแจ้ง + ใน ผ้า + นอน - ไปเป็นมนุษย์ป่าไปในแล้วก็ – จากสตูดิโอสำหรับวาดรูป + หาปัญญ์ + เย็น วัน - ห้องที่เปลี่ยนรูปแบบไปในแต่ละวัน – จากสตูดิโอสำหรับวาดรูป + หาปัญญ์ + เย็น ขายยา – ไปเป็นมนุษย์ป่าไปในแล้วก็ – สตูดิโอสำหรับวาดรูป + หาปัญญ์ + เย็น ติดต่ำว่า "ห้ามเข้ากอนได้รับอนุญาต" (!) – ทั้งหมดมีกลุ่มเงื่อน อักหอและโอบอุ้มไว้ด้วยกันในปลอมวน

Ply

ราชสาส์น วงศ์พรหม (พลาย)
แค่คิดว่าเราจะได้ไปติดตั้งงานที่ได้หวัน ก็ดีใจมากแล้ว วูแมนิเฟสโตให้โอกาสเราอีกแล้ว! ขอบคุณที่ทำให้รู้สึกว่าเราสามารถเป็นส่วนหนึ่งที่ถูกสานเข้าไปได้ ความรู้สึกเดียวกันกับตอนที่นั่งรถกลับมหาสารคาม นั่นคือครั้งแรกที่เรามาและได้อะไรมากมายเหลือเกินในกระเป๋า ขอบคุณหลาย ๆ โอกาสที่ให้เราได้พิสูจน์ตัวเอง ความรู้และความเข้าใจที่แบ่งปันกันบนโต๊ะอาหาร และสำหรับที่นอนและหมอนมุ้ง

Just the thought of getting to install our artwork in Taiwan makes me so incredibly happy. Womanifesto has given us an opportunity once again! Thank you for making me feel like I can be a piece woven into all of this. It is the exact same feeling I had while sitting in the car heading back to Maha Sarakham that was my first time coming, and I returned with so much packed into my bag. Thank you for the many opportunities that allowed me to prove myself, for the knowledge and understanding shared at the dining table, and for the bed and mosquito net.

Weaved Little World has textures and colours distilled from my last memories of spending more than 2 weeks at Baan Womanifesto. The concept is heavily centered on weaving, especially weaving hammocks, which was the main subject in Saan Sense program. The scattered-word map is inspired by the archive work of Nitaya Ue-areeworakul: handmade-paper books often accompanied by association words, here with no correct order. Everyone is invited to weave words to make sense of the little world we created together.

Fern

ชนินาถ เดชพลมาตย์ (เฟิร์น)
ผลงาน "โลกใบเล็กที่ถูกถักทอ" (Weaved Little World) มีพื้นผิวและสีสันที่กลั่นกรองมาจากความทรงจำล่าสุดของข้าพเจ้า ในตอนที่ได้ใช้ชีวิตนานกว่า 2 สัปดาห์ที่บ้านวูแมนิเฟสโต แนวคิดของงานนี้เน้นไปที่เรื่องของการถักทอเป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถักเปลญวน ซึ่งเป็นหัวข้อหลักในโครงการ "สานเซนส์" (Saan Sense) แผนที่คำที่กระจัดกระจายอยู่นี้ ได้รับแรงบันดาลใจมาจากงานบันทึกคลังข้อมูลของนิตยา เอื้ออารีวรกุล ซึ่งเป็นสมุดทำมือจากกระดาษที่ทำเองที่มักจะมีคำเชื่อมโยงต่าง ๆ ใส่เอาไว้ด้วยกัน โดยไม่มีการเรียงลำดับคำที่ตายตัว ทุกคนได้รับคำเชิญให้มาร่วมกันถักทอถ้อยคำเหล่านี้ เพื่อทำความเข้าใจและค้นหาความหมายในโลกใบเล็ก ๆ ที่พวกเราได้สร้างขึ้นมาด้วยกัน

A harmonious relationship deliciously savored from morning to noon to evening (alongside tasty, MSG-free meals), and almost every night spent sitting around drinking until we got sleepy and went to bed. Picking up language skills (practicing little by little), along with gaining various understandings that I tried to learn and put into practice. Expressing myself physically and entertaining without a single worry. It felt as though we were completely melted and blended into one another.

Palm

ปัญญารัตน์ เกียรติโพธิ์ (ปาล์ม)
ความสัมพันธ์ที่เข้ากันได้อย่างลงตัว เป็นอะไรที่ฉันได้ดื่มด่ำอย่างเต็มอิ่มตั้งแต่เช้า จรดเที่ยง จนถึงเย็น (ควบคู่ไปกับอาหารอร่อย ๆ ที่ไม่ใส่ผงชูรส) และเกือบทุกคืนที่พวกเรามานั่งล้อมวงดื่มด่ำยกันจนง่วง แล้วค่อยแยกย้ายไปนอน อันได้ซึมซับทักษะทางภาษา (คอยฝึกฝนทีละเล็กทีละน้อย) ไปพร้อม ๆ กับการทำความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ที่ฉันพยายามเรียนรู้และลงมือทำ ได้แสดงออกผ่านร่างกายและสร้างความบันเทิงโดยไม่มีเรื่องให้ต้องกังวลเลยสักนิด มันรู้สึกเหมือนกับว่าพวกเราได้ละลายและหลอมรวมกลายเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างสิ้นเชิง

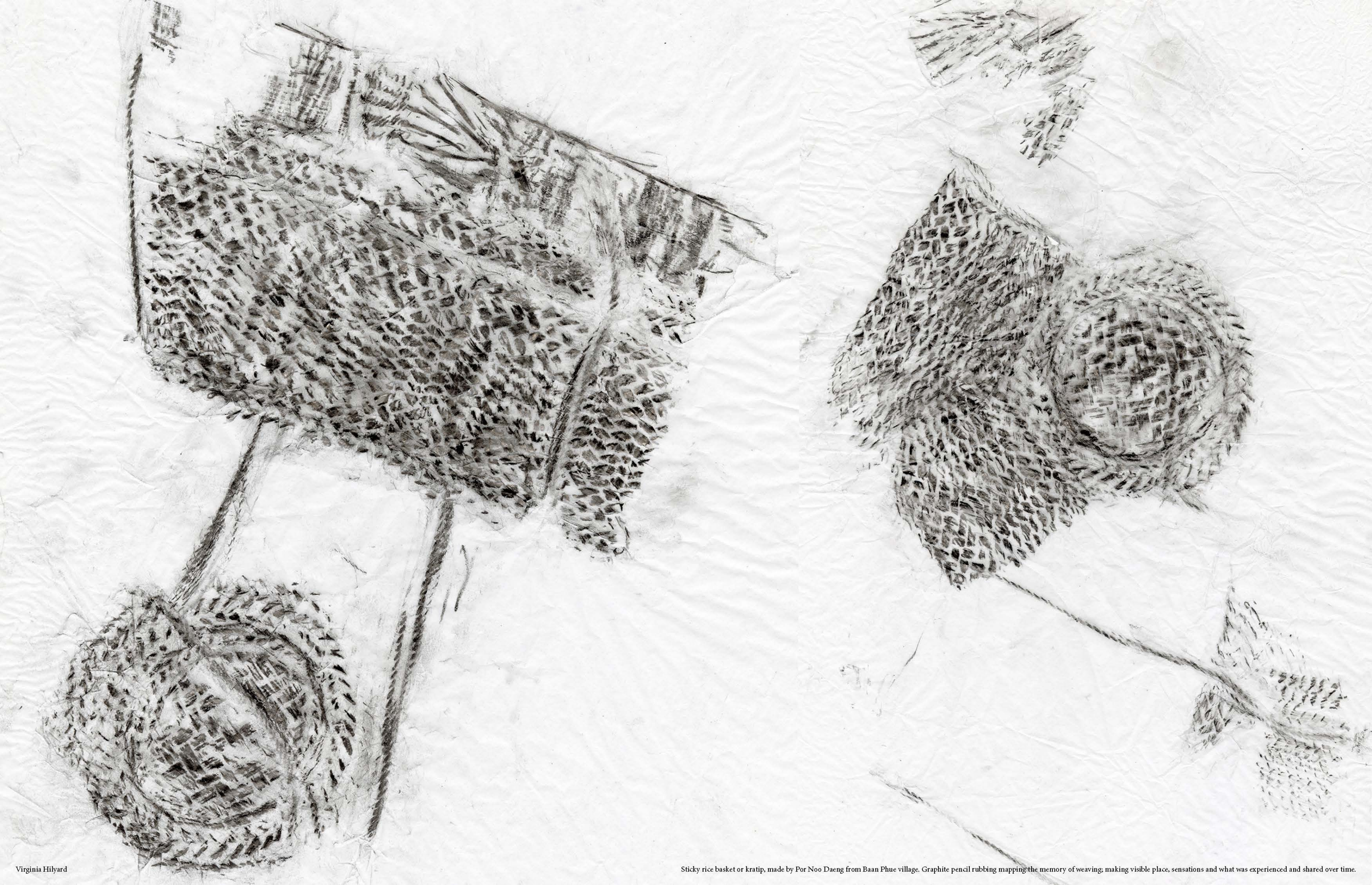
It felt great and I was very happy to be a part of this project. Everyone was sending positive energy to each other, which was a rare experience.

Sompak

อนัญญา พาเพิล
ตุ๊กแกครอบครัวหนึ่งอาศัยอยู่บนผนังด้านบนตรงชานหลังบ้าน มันคอยมาเป็นเพื่อนพวกเรา เวลาที่เรามารวมตัวกันกินข้าว ยุงและมดพากันวาดแผนที่สีแดงเอาไว้เต็มตัวของฉัน ฉันคอยหยิบพวกหญ้าเจ้าชู้ออกจากเสื้อผ้า แมลงเหม็น ๆ พืชเหม็น ๆ ในภาษาใหม่ ช่างคุคุ้นเคย ผู้หญิงที่ยังไม่ได้แต่งงานก็เหมือนกับพายุในหุ่งนา วลีต่าง ๆ พูดเหมือน ๆ แต่ก็น่าสับสนในเวลาเดียวกัน มีอะไรบ้างที่คุณจะนำกลับบ้านไปด้วย และมีอะไรบ้างที่คุณจะทิ้งเอาไว้ข้างหลัง? ความรู้สึก, ทักษะ, ความทรงจำ, คำสัญญา, รอยยิ้ม, สิ่งอำนวยความสะดวก, ระบบ, เครื่องมือ, แผนการ, ความคิด, ภาพวาด, ของขวัญ, สูตรอาหาร, มิตรภาพ — สิ่งเหล่านี้จะถูกสลักเอาไว้บนผิวหนังตลอดไป

Anamya

สุรสิทธิ์ มั่นคง (ส้มผัก)
รู้สึกดี มีความสุขที่ได้ร่วมโครงการนี้ ทุกคนส่งพลังบวกให้แก่กัน อันเป็นประสบการณ์ที่หาได้ยาก

Virginia Hilyard

Sticky rice basket or kratip, made by Por Noo Daeng from Baan Phue village. Graphite pencil rubbing mapping the memory of weaving; making visible place, sensations and what was experienced and shared over time.

Surasit Mankhong (Sompak)

This is a group portrait taken after the “Connecting Lines” activity. It was drawn using contour drawing techniques, employing a single continuous line to connect everyone and create a unified whole, reflecting relationships, collaboration, and shared experiences.

Knot

Khon chow shu → womaniser
ma → → horse
maa → dog
maaa → horse (long high at the end)
Kam phra → ~~small buffalo~~ orphan
dok khoon → big buffalo
lan beer → beer shop
suay (soo-ai) → beautiful.

dialogue

Big imaginations

front

tiny people
big cameras

Kā Sorn aka Khonwan Group sisters.

life on the field
wherever there is work.

sisters (older)

one/year crop (some ppl do 3 cycle)

30 rye of land = 3 fields.

Check the shoots! Fix what you've planted if not taken to land.

When ready for harvest traitor comes.

traitor changes source even if we not planted well. so to maximise what you get. 700 - 800 Baht → cost per traitor.

Sell? Not much profit / only cover farming cost. So for rice for family mainly.

Found announcement of exchange
She run back from the field.
"I sleep well" to exchange hammock
now
(I have threadbare hammock)

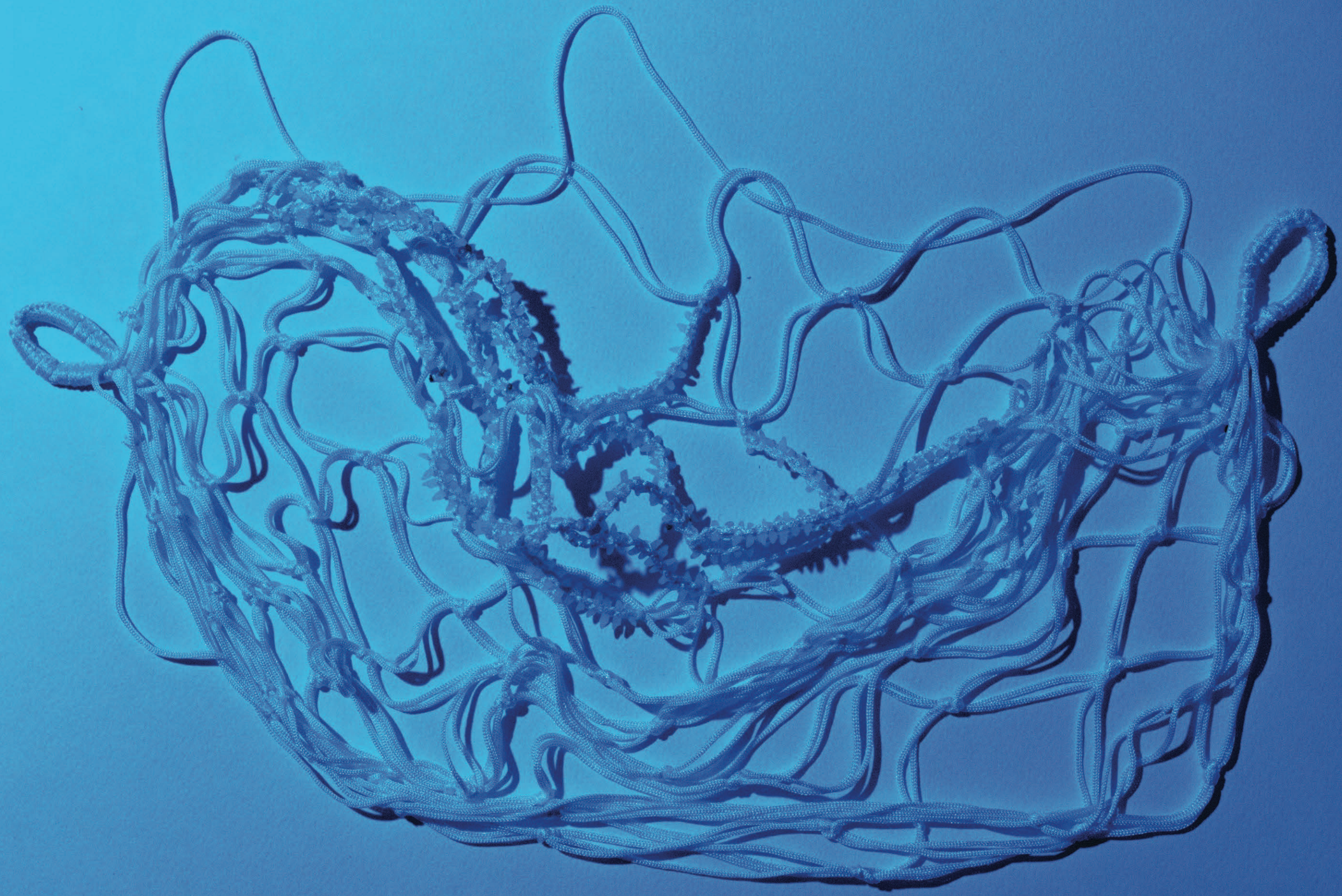
hammock @ the new field.

Ananya Patel

weave us this day our... daily grains of rice...

...and a web of connections to rest in...

Varsha Nair

Adisak Phupha (Kai)

"The "Su Khwan Khao" ceremony is a ritual to call and gather the "khwan" or spirit of the rice. This ritual is performed so that the next farming season will yield an abundant harvest.

Weaved Little World

Chaninath Dejpolmart (Fern)

Weaved little world. Digital collage, incorporating scanned cotton crocheted pieces and graphite sketches.

At first I wanted to draw the character of every one, with their small routines, but I couldn't figure it out. So I drew these images in a small notebook from photographs taken during our time together for "Saan Sense".
Through drawing, I revisited the people, moments, and stories we shared. Each image is a small way of remembering and expressing gratitude for the experiences we had together. This became the starting point for the title 'Our Place, Our Pace'.

Mina Ueareeworakul

Panadda Muensri (Ami)

9 ใบวันพุธ

- ริมหน้าต่างหญ้าเขียว เขียว
เสียงนกร้องเพลงจีบกันไปมา ลมเต้นรำกับต้นไม้
กลิ่นกาแฟลอยวนอยู่ในแก้ว
รอยยิ้มบางๆอยู่บนใบหน้า ต้นก้ามปูต้นนั้น
ยังสวยเหมือนเคย...

9:00 Wednesday

- By the window, the grass is green green,
the birds sing to one another, courting back and forth.
The breeze dances with the trees, the fragrant aroma
of coffee drifting gently from the cup.
A faint smile rests on the face.
That rain tree is still as beautiful as ever...

10:26

- A fine drizzle falls lik music
Greatest (dat Power) drifting...
Yumeji's theme (In the mood for love) drifting...
The rain grows heavier, heavier, yet continues to
fall in the same melody, on and on, on and on...

10:26

- ฝนโปรยปรายเป็นเพลง
Greatest (dat Power) ล่องลอย...
Yumeji's theme (In the mood for love)
ล่องลอย...
ฝนเม็ดหนาขึ้น หนาขึ้น แต่ยังคงร่วงหล่น
เป็นทำนองเดิมเรื่อยไป เรื่อยไป...

00:41

- หลับตา หลับตา ดึกแล้วร่างกายต้องการพัก
สมองยังหนาตื่นหัวใจ มีความคิดร่วมวงด้วย
บทสนทนายาวนานไปถึง 01:64
ร่างจึงหลับไหล...

00:41

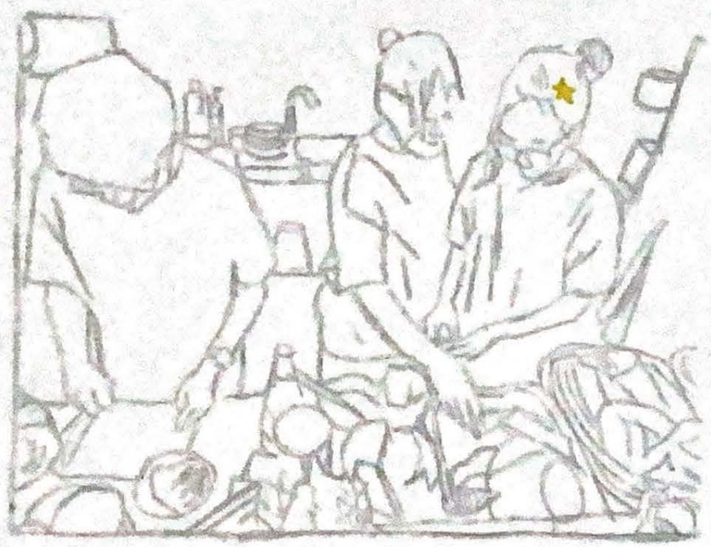
- Close your eyes, close your eyes.
It is very late, the body needs to rest.
The mind converses with the heart, with thoughts joining
conversation stretches on until 01.64,
and the body finally falls asleep...

ami

ดีใจเด้อที่ได้เจอซุมแจ้ :)

Missing you guys heaps and Baan and the dogs and the buffaloes and everyone!

Virginia xx

We miss you | No worries! | We will miss

เวอร์จิเนียส่งจดหมายนี้ให้เรา หลังจากแยกย้ายกันกลับบ้าน เราพอจะแปลสิ่งนี้เองได้แล้วนะ คิดถึงเสมอ เหมือนกันกับที่คุณเขียนให้เรา

เสียงดังกร๊องแกร๊ง ในระหว่างที่บุรุษไปรษณีย์ เมอริน กำลังนำจดหมายไปส่ง

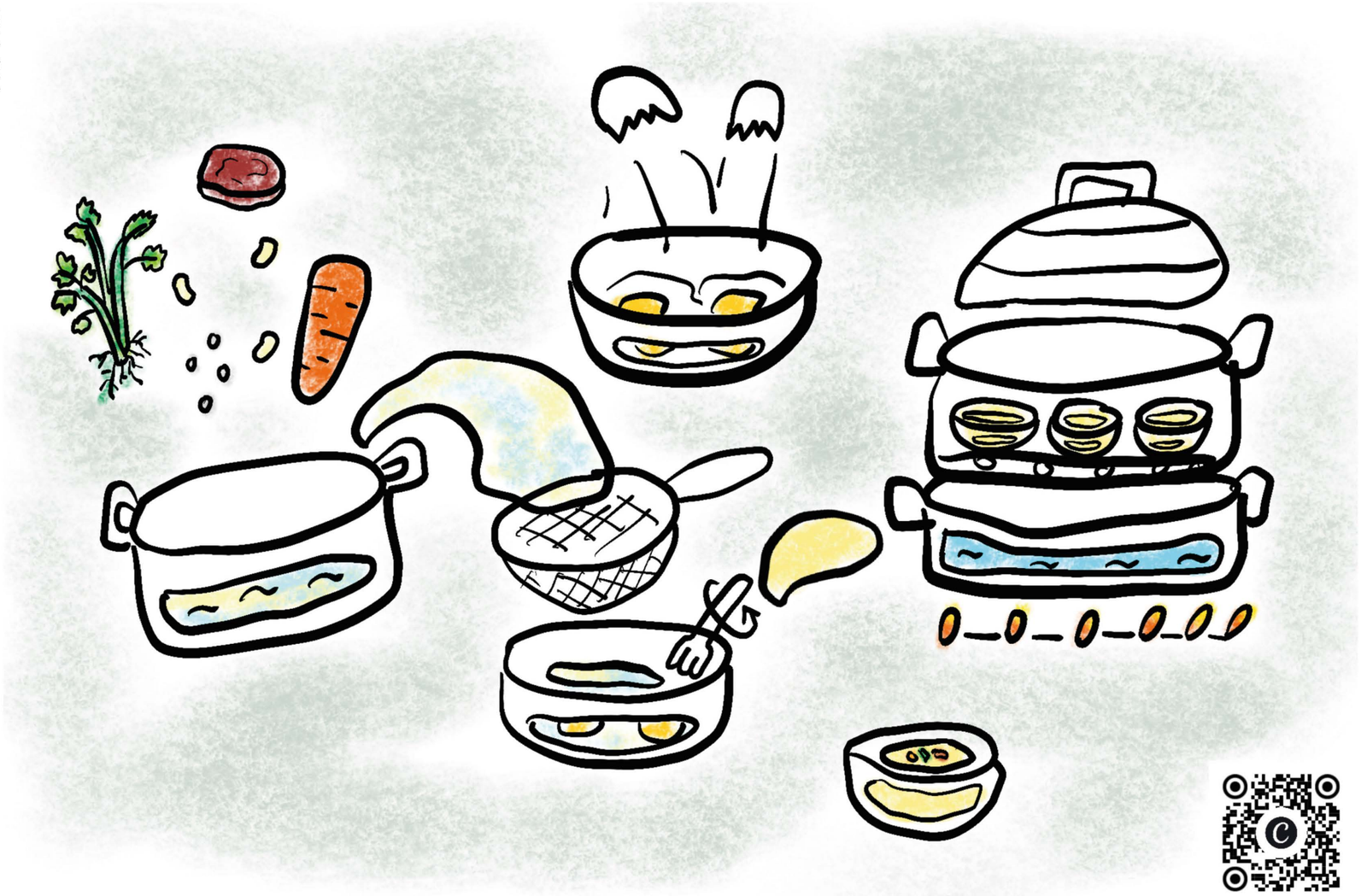
Virginia sent us this letter after we parted ways and went home. We are actually able to translate this by ourselves now. Always missing you, just like what you wrote to us. A clattering sound rang out while Merlin the postman was on his way to deliver the mail.

Lena Eriksson

In the shop in Ban Phue, I spot a small red envelope. Inside: 25 delicate white papers, without glue. They're meant for rolling your own cigarettes. I turn it into a game: 25 papers, 25 moments. 25 snapshots between inhaling and exhaling. Inhale. Exhale.

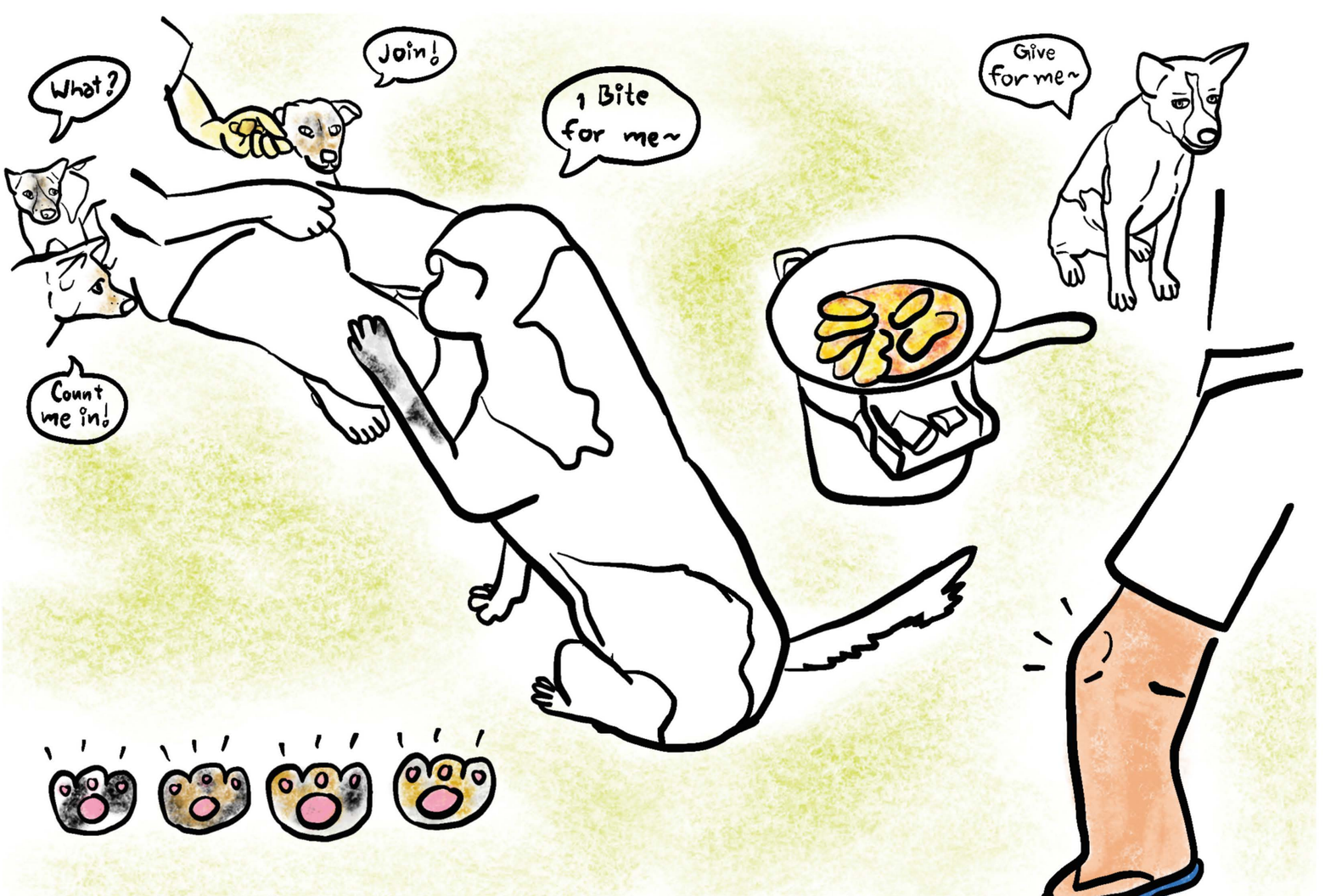
Watch the video →

Panyarat Kiatpho (Palm)

สูตรไข่ตุ๋นพุดดิ้งจากพวกเรา

หรี่เตาแก๊สเบา ๆ ไม่ให้ไฟอาลาวาด เดี๋ยวไข่ตุ๋นพุดดิ้งจะงอแง

ระหว่างประชุม มี 4 สหายจ้องมองขนมปลาทูทอดกรอบอยากจะขอไว้ในมือบ้างคนละอัน

ลองเรียกชื่อพวกฉันสิแล้วถือขนมหรือของอร่อยไว้ด้วยนะ

During the meeting, four companions were staring at the crispy fried mackerel snacks, hoping to each get their hands on one. Call our names! While holding some snacks or delicious treats.

Interviews

A001-07101054_C185.mov

- 17:14

TA KAI

- Time: 10:55 10:23 : My name is Kai Nantakul

I'm 64 yrs old

- 10:55 : 27:21 — I'm doing general labour job depending on what jobs are there

- 10:55 : 32 :20 - 45 :22 — Mostly construction work I take mostly anything actually.. weeding..

10 - 10:55 : 55:23 - 58 : 17 — I've been doing hammock for a long time

- 10:56 : 13:15 — I can make it (by looking at the hammocks that they sell) I understand how it works So I've been making it. I also share this with whoever wants to learn. So I feel somehow related to my hammocks because I've made them →

Time	Scripts
10:56:13:15 - 48:12	→ for myself not for sale. If there are ropes lying around, I'll make one depending on how we know. There are many ways to do it. like the pattern I make is like the hammocks they sell. I end up making it my way. it may not like how others make
- 56.04	
10:57 : 03:23 -04: 15	No one taught me I self taught myself (my voice is in there 8)
10:57 : 17:24	Many years, I cannot count. I can make it so I just do it. It's not available for me to choose, to buy materials to just do only this because I'm still working on labour job. I'm not focusing only on hammocks Sometimes it's fishing nets or other thing
- 45:10	

TIME .. Rough summary ..	
10:58 : 05:10	He didn't start young around 10 yrs ago after retirement. He been working, so no time.
26 : 10 - 27 : 24	I learnt by merely looking And I can make it. And giving sample of how he learns to make coconut stalk broom.
→ 10:58:46:07	[The way he learns how to make utensils / the way of his learning & making]
10:58:55:01	His background, hometown He's from another village "Nansom" but married in since 1985 <after his military service> Then living in Sakon nakorn for many years. He just moved back in Ban Rue in 2022 Its been 40 yrs since he's been married
→ 10:59 : 30:20	

Time	Rough summary
10:59:34:15	His childhood very tough He was taking care of 11 (ควาย) There were 9 of them in the fam 2 big brothers / 3 big sisters He is # 6 then 2 little sis He's been takeing of 11 buffs alone since he was quite little himself. No one else wants to do this until he stepped into a monkh when he was 19. He became monkh 02 yrs / age 21 military draftee for a year → got married
→ 11:00 : 27:00	
11:00:46:03	SUDDENLY Zoom IN
some conversation my voice went in	He's been working to earn money since, for he has a family to care for. He has 3 children His youngest daughter is 30 yrs/yrs They didn't take care of him

Jamilah Preenun Nana (Toom)

Time	Rough Summary..
11:01:10:09 — conversation about his children and if they support him?	"They earn their money I do mine". They work also in construction sites in BKK
11:01 : 26.10	ไม้ยราก.. He is still active and can do a lot despite his age .. still go on until he cannot walk any more The making of the hammock hoop loom
* * how to smooth the image from close up shot to wide angle ?8 11:01:58:06 → ≃ 11.02:00:14 ที่เขาเน้นเลย	start talking about the hammock hoop loom. He came up with it himself made it by himself 'how to' talking about Mae Rao talking about the design => size of the hole how many strands will be good 10 ↙ too narrow , 12 ↗ good above too wide wasting.
→ 11:03:56:04	

Time	
	→ education that time me I could go only one or twice to school
11:06:32:95 "ควายเขา"	→ back to (ควาย) stories that he lost the 11 buffs and his mum cry so hard. And he let her beat him.
11:07:38:24 ผลงานผลงานที่ภาคภูมิใจ	"I think I have a toughest life in this life time" that he wants to write his auto-biography "I don't get anything I don't own anything What I have now is my life that allow me to go here & there I don't need to obtain anything it's not necessary. Next, perhaps I can let go of everything. Now I live for my children & the grand children, And it all ends while I'm gone. it doesn't matter. I keep doing

Time	Rough Summary
asked about his childhood / chance to go to school ...? 11:04: 09:08	He was already 11 yr. old when he could go to school and he could go only couple of time a year → taking of the buffaloes.
11:04: 55:00 ย้อนวัย	"Can you imagine... ?" Sometimes he didn't have any allowance for weeks and he's never asked. When they had some money, they (the parents) would give him 25 Satang [a quater of 1 baht] this was around 1967, 1968. No one finished the basic school <compulsary was until year 4 at that time>
11:05:47:14 พูดถึง ป.2½	=> "I only finished year 2½" he could read & write because of the monk hood when he had a chance to learn. None of other siblings can read & write. They didn't care much about →

A001_07101108_C186.mov

11:08 : 38:00	Sometimes the young people were disrespectful towards him. But he kept his patience until he retired. He was working with the construction company, He could all kinds of work. He worked with a few different companies until the last one Sino-Thai that recruits both men & women labours. So his wife can join him So they stayed with this company until retirement. The wedge pretty low, sometimes he wonders how he survived that. But his wife & him endured for 9 yearss. till retirement → 4 years. Retirement is at 60. he got a severance fund that allowow him to built the house he is staying now

From interview notes of Ta Kai - prep work for video subtitling

Phakhaphat Patisampitavong (Merlin)

This photo was taken while experimenting with a shading technique tracing the shadows of a hammock. The space right under the middle of the hammock was very narrow, and I was the only one who could fit underneath. So, I lay down on the ground to draw it, and in the end, it turned out much better than expected.

Nitaya Ueareeworakul (Tuk)

At night, intertwined lines appear as strong and blurry shadows, then fade into the darkness. When dawn arrives, life always begins anew.

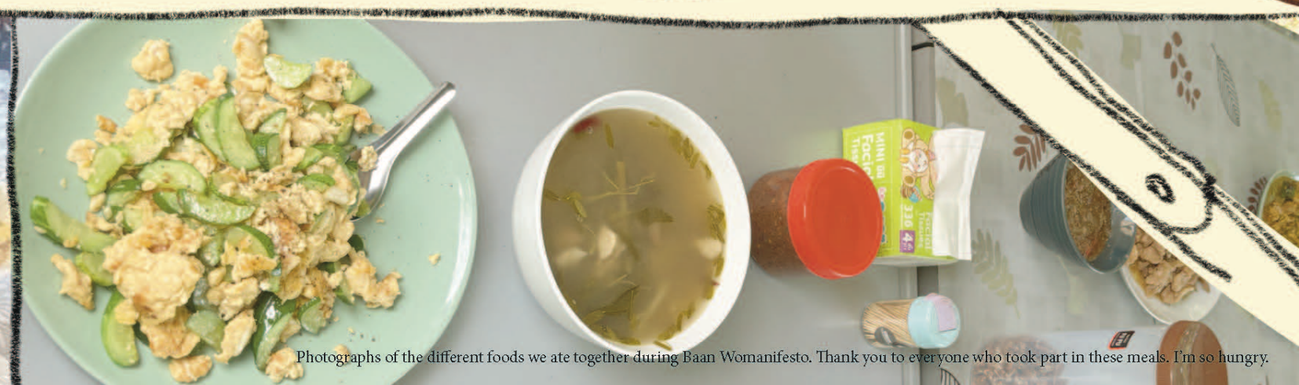
คิดถึงทุกคนมาก ๆ ขอบคุณช่วงเวลาดี ๆ ที่เราได้เจอกัน

Arunrat Kaenbuppha (Pang)

ว่าด้วยเรื่องของอาหาร
Speaking of our food

Nunnapat Chittreepol (Grace)

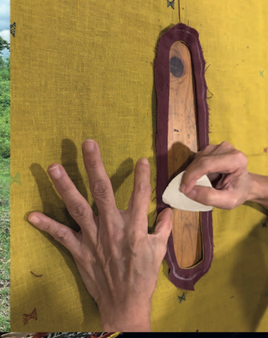

Photographs of the different foods we ate together during Baan Womanifesto. Thank you to everyone who took part in these meals. I'm so hungry.

591511

Stick together
sticky rice

Collective Dwelling

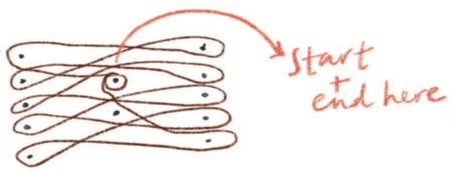

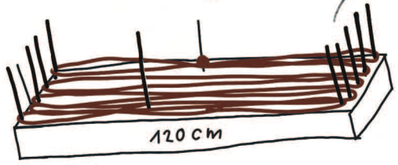
WEAVE a HAMMOCK!

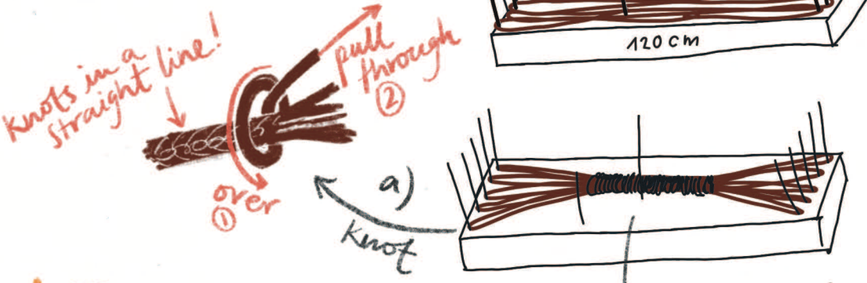
I. MAKE THE HANGING LOOPS

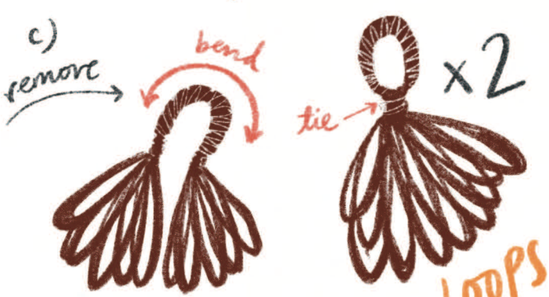

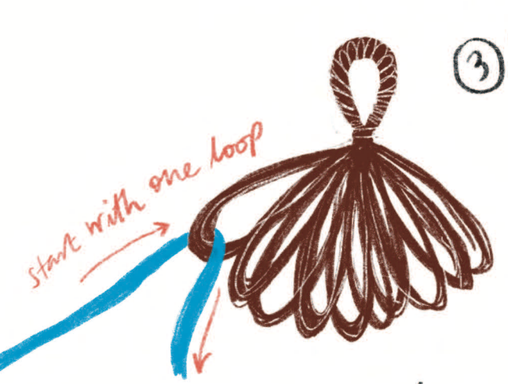

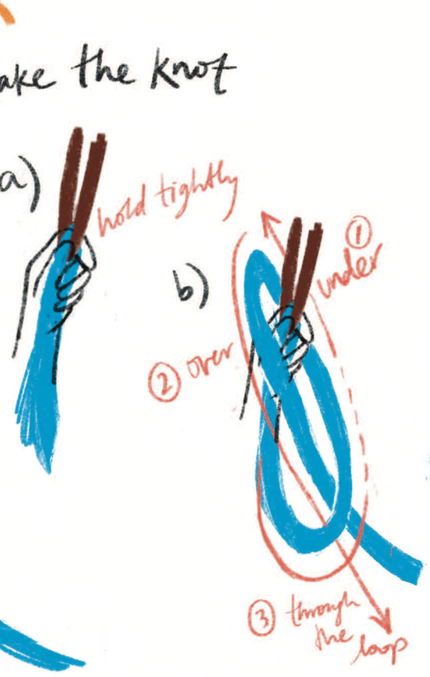

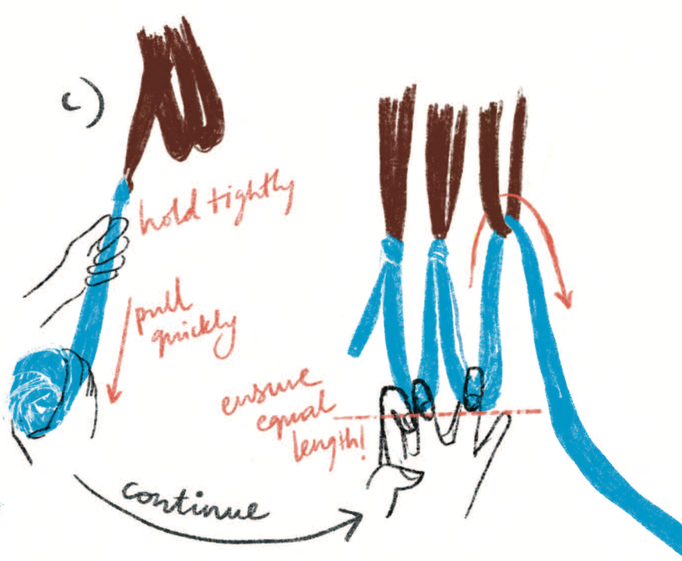

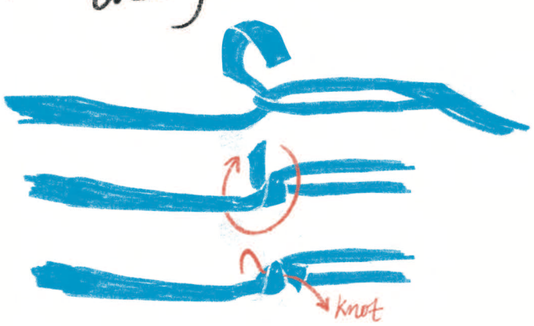
II. WEAVE THE HAMMOCK

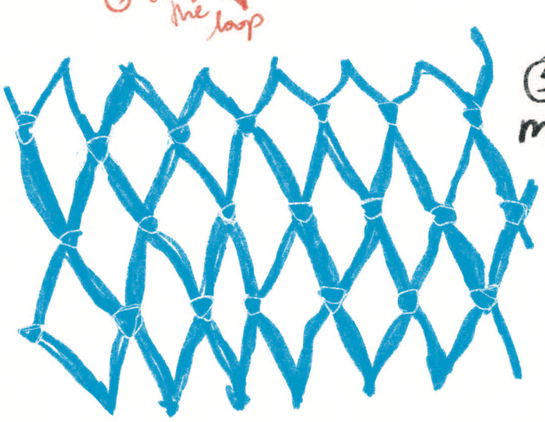

④ Add more fabric / change the colour

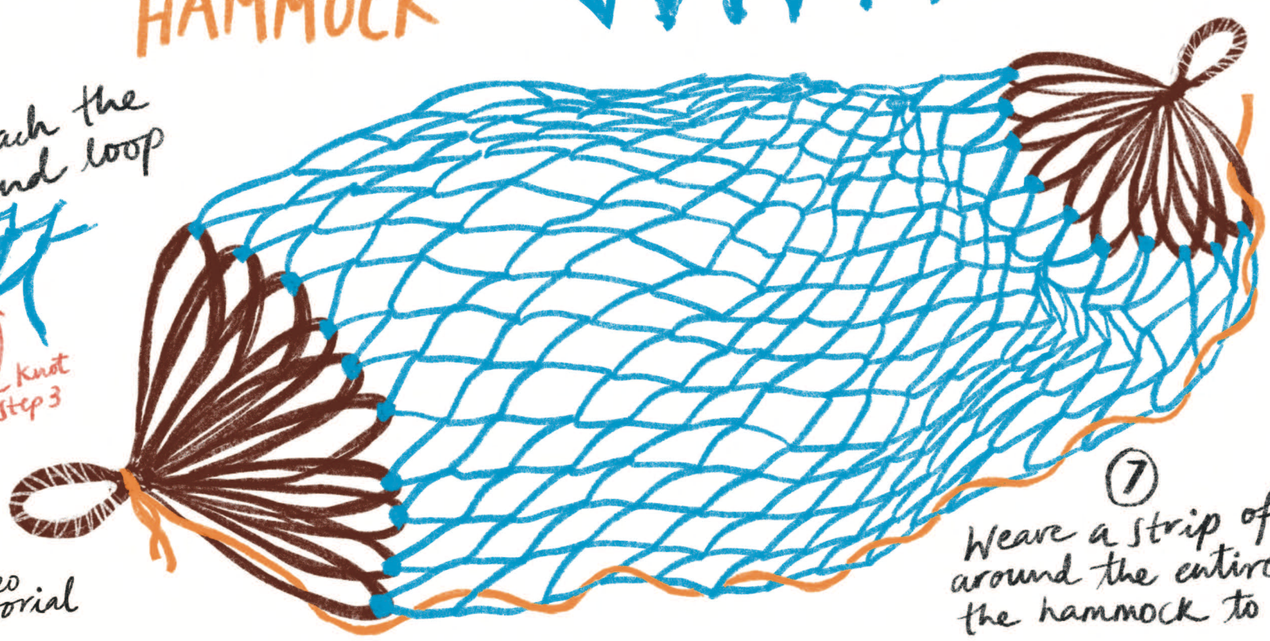

⑤ make several rows

III. FINISH THE HAMMOCK

⑥ Attach the second loop

⑦ Weave a strip of fabric around the entire edge of the hammock to finish

video tutorial

Hammock weaving taught by:
K. Umpai Prompinit & Khai Nantakul

weaving participants:
Trapai Buathong, Nangni, Suay Mangmeesri, Pon Nosdaeng Vongpimsoan, Sudjai Tubtimsai, Rumpai Suwapol, Buajan Mangmeesri, Nongpunga Aruwyanas, Mae Kraisai Nayecjan, Noppoat Pimchai, Mae Ioe Kacedoungkram, Loddawan Sripetch, Shakrit Soklang

วิทยากรอบรมการสานเปลญวน
- นางอำไพ พรหมพินจ
- นายหาย นันทะกุล

ผู้เข้าร่วมอบรมการสานเปลญวน
- นายประไพ บัวทอง,,
นางนิ่, นางสวย มั่งมีศรี,
นายหนูแดง วงพิมล่อน,
สุดใจ ทับทิมไส่,
รำไพร สุระพล, พ่งจันทร์
มั่งมีศรี, นงค์พ่งงา อรัญวาส์
แม่ไกรศรี นารีฉันทร์,
นพรัตน์ พิมชัย,
แม่ไอ่ แก้วดวงดำ,
นางลัดดาวัลย์ ศรีเพชร,
ชาคริต โสกสาง

hammocks exchanged by:
Ta San
Mae Kul Chaiyasan
Pon Nasin Tiebcham
Mae Laddawan Sripetch
Yai Hin Yaikeatok
Pon Wiengdoi Jopa
Pon Tongchai Prakaew
Mae Tuam Jingla
Mae Ni Saipun
Mae Sookjai Phromma
Mae Thapun Yeoikatok
Ms Chomalgan Kavanata
Mae Tin Prakaew
Ms Jurasatana Pimpho
Mae Kamol Tiengkinauae
Ms Suwanee Kaewdiungdee
Mae Boonked Tangkiatok
Mae Saeng Tongtiep
Mae Chan Changnam
Mae Amkha Nachaiien
Pon Nosdaeng Wongpimsan
Ms Inttisra Sanyjong
Thanawat Kaneweera
Pon Somjit Kaewbunsee
Ms Pimpa Phasaeku
Mae Supaporn Pitthapwith
Mae Khampitsa Jalanklang
Mae Malai Wongsaipuck
and
Mae Kasan Naksen

ตาสัน
แม่กุล ชัยสงัน
พ่อนาสิน เทียมเจ๊ะ
แม่ลัดดาวัลย์ ศรีเพชร
ยายปิ่น เยี่ยกระโทก
พ่อเวียงชัย จริงจะ
พ่อรวงชัย เพียมแก้ว
แม่เจียม จริงจะ
แม่นิ พรัพนธ์
แม่สุขใจ พรหมจะ
แม่จิรพันธ์ เยี่ยกระโทก
คุณชมัยพร การะเมฆ
แม่ตินั่น เพียแก้ว
คุณจุไรรัตน์ พิมพ์ไชย์
แม่กมล เทียงวันชี
คุณสุวรรณี แก้วดวงดี
แม่บุญเกิด อรักระทึก
แม่แสง จอกพ
แม่จันทร์ ชัวน้ำ
แม่อำคา นาชัยสาน
พ่อหนูแดง วงพิมล่อน
คุณสิทธิสา แสนบ้าง
ด.ร. ธนวัฒน์ เตรือนตร
พ่อสมจิตร แก้วบัวสี
คุณพิมพา โพธิ์ชัวสา
แม่บุกสีร นาคเสาะ
แม่สุภาพร โพคาพนธ์

แม่คำปลิว จรัญกลาง
แม่มลิย วงศ์ศรีเผือก

Route taken by Skylab
เส้นทางเดินรถสกาย แล็ปแลกเปล
Sites where hammocks were exchanged
สถานที่ๆ มีการ แลกเปล
Wovkshop sites
สถานกิจกรรมคีจัดเวิร์กชอป

Watch the journey

Phu Foi Lom
Phu Foi Lom

Baan Phue School

Sala Village no 6 Hammock weaving space

Pond

Wat Sawang Wilawan

Baan Phue Village

บ้านผือ

Baan Phue main entrance

Ancestral Shrine

Baan Womanifesto

Bean No

WOMANIFESTO

SAAN SENSE

HAMMOCK EXCHANGE

START 23-25 JUNE 2026

These conversation happend during the hammock exchange While we were around the area.

- The c rner house

"The irrigation department is about to release water So the people in the community can use it for agriculture."

- Ta Bai

" Parents Who Come to pick up their Kids. Usually Come to sit and lounge around waiting for them to finish school right where i always tie the hammocks."

- Village headman's wife

"this dry season, I have to work the rice field all by my self"

- Grand son Grand son house

"this year is too dry, I don't know how much the planted rice will grow"

- Ta bai with wife

"to get a hammock one had to wait for a vendor to arrive from Ubon so one could buy one and hang it for laying"

- beef vendor

"I really don't want to let this hammock go. The scent and memories of the people who used to sit in it still linger on its fabric"

- Ta Jan

"When I was young man, I wove hammocks to Kill time while standing guard in Bangkok, the capital of Thailand"

- Dog bark house

"That hammock belongs to my grandchild. do you- want to take it too? my grandchild has already gone to work somewhere else."

" ชลประทาน กำลัง จะปล่อยน้ำมาให้คนในชุมชน ได้ใช้น้ำในการทำเกษตรกรรม"
(บ้านทางโค้ง)

" หน้าแล้งนี้ ฉัน ต้องทำนาคนเดียว "
(บ้านแม่ ผู้ช่วยผู้ ใหญ่บ้าน)

" พ่อแม่ที่มารอรับเด็กๆ มักจะมานั่งเล่น รอลูกๆ เขาเล็กเรียน ที่ผมผูกเปลไว้เสมอๆ"
(ตาไบ บ้านหน้าศูนย์เด็กเล็ก)

" ไม่อยากให้เปลตัวนี้ไปเลย กลิ่น และความทรงจำของคนที่เคยนั่ง ยังติดอยู่ตามผืนผ้า บนเปล "
(บ้านแม่ เบียงเนื้อ)

" เปลนั้น ของหลาน จะเอาด้วยไหม หลานไปทำงานที่อื่นแล้ว "
(แม่ กับ ตา)

" เมื่อตอนที่ยังหนุ่ม ผมถักเปลมาเวลา ในระหว่างการเข้ายาม ในกรุงเทพฯ เมืองหลวงของไทย "
(ตาจ้วน คุ้มวัดป่า)

" กว่าจะได้นอนเปล ต้องรอคนจากอุบลเอามาขาย เพื่อที่จะได้ ซื้อเปลจากเขามานอน"
(ตาไบ ตรงข้ามบ้านตาอู๊ด)

" มาเอาตัวนี้ค้านไปนอน เวนเด้อ!! "
(หมอลำทุ่ง)

Watch the journey →